Rocznik 1930. Nr. 11.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 15-go marca 1930 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: Siwy, dyrektor biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie
Ministra Rolnictwa

z dnia 29. stycznia 1929 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o urzędowem badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju.

(Ciąg dalszy)

Załącznik Nr. 4 do rozporządzenia Ministra Roln. z dnia 29. stycznia 1929 r. (poz. 305).

Sposób urzędowego badania po uboju.

§ 1.

Lekarz weterynaryjny i oglądacz winni być zaopatrzeni w czyste zawsze płaszcze, jak również co najmniej w dwa czyste, nadające się do badania noże. Noże zanieczyszczone wskutek nacinania chorobowo zmienionych narządów mogą być używane do dalszego badania jedynie po uprzednim i należytem ich oczyszczeniu, w razie zaś potrzeby, w szczególności w wypadkach zaraźliwych chorób, również i odkażeniu przez wygotowanie w 2% rozczynie sody.

§ 2.

Po stwierdzeniu stanu odżywiania zwierzęcia należy naprzód u każdej sztuki zbadać:

1) krew, zwracając uwagę na jej barwę, stopień skrzepnieńcia i na obce domieszki (treść żołądka i t. p.);
2) skórę, zwłaszcza jej wewnętrzną powierzchnię zwracając uwagę na wypełnainnie naczyń krwionośnych, wybroczyny, wysięki i rany.

Następnie należy przeprowadzić dalsze szczegółowe badania, przestrzegając ściśle kolejności wskazanej w przepisach § 3 niniejszego załącznika.

§ 3.

Badanie bydła rogatego:

1) przy badaniu głowy wykrawa się głębokiem nacięciem poprzecznem język tak głęboko, aby całkowicie uwidocznić błonę śluzową jamy gębowej i gardła oraz pozagardzielowe gruczoły chłonne, i nacina się pozagardzielowe gruczoły chłonne oraz gruczoły chłonne podszczękowe, uważając na ogniska gruźlicze. Pęcherze i owrzodzenia na błonie śluzowej warg, dziąseł i języka wskazują na pryszczycę

lub księgosusz: twarde guzki w języku lub twardy zobrzęk całego języka, jak również zgrubienie kości szczękowych — na promienicę.

Następnie należy mięśnie żuchwowe naciąć głębokiem równoległem cięciem do szczęki dolnej, uważając na wągry; co do wągrów należy zbadać również język, nacinając go tylko w razie uzasadnionego podejrzenia.

2) przy badaniu płuc należy po stwierdzeniu barwy i połysku zwracać uwagę przedewszystkiem na zrosty i naloty, następnie należy płuca dokładnie omacać, zwracając uwagę na spoistość, stwardnienia, ogniska zapalne, ropne i posokowate oraz na pasorzyty (bąblowce i t. p.,) Uważać przytem należy, że przy niedostatecznem wykrwawieniu zwykle jedno płuco jest równomiernie czerwone, a zaczerwienienie tylko poszczególnych płatków płuc wskazuje na przedostanie się krwi do płuc przy wykonaniu uboju. Następnie należy przeciąć głęboko w kierunku podłużnym lewe i prawe gruczoły chłonne oskrzelowe oraz przednie i tylne gruczoły śródpiersiowe, uważając przedewszystkiem na ogniska gruźlicze. Wreszcie należy, począwszy od dolnego tylnego brzegu, wykonać cięcia w każdem płucu w poprzecznym kierunku, zwracając uwagę na robaki płucne (oblicze), a w końcu wykonać głębokie cięcie przez środek płuc w kierunku poprzecznym, w celu sprawdzenia, czy podczas uboju nie przedostała się do płuc zawartość żołądka;

3) przy badaniu serca należy przeciąć osierdzie, uważając przytem na ilość i wygląd płynu osierdziowego, na zrosty osierdzia z sercem lub z przylegającemi narządami. Serce należy przeciąć w sposób podany w § 19 p. 4 rozporządzenia niniejszego, zwracając uwagę na wypełnienie krwią komór sercowych i spoistość oraz barwę mięśnia sercowego, na wybroczyny wskazujące na posocznicę (ropnicę), jak również na nowotwory (mięsaki) i obecność wągrów na powierzchni i na przecięciach mięśnia sercowego:

4) przy badaniu przepony i śródpiersia należy zwracać szczególną uwagę na zrosty i obce ciała, przenikające z żołądka, na ogniska ropne lub posokowate, a także na gruźlicę;

5) przy badaniu wątroby należy zwracać uwagę na jej kształt, rozmiar, barwę, zaokrąglenie brzegów, wypełnienie naczyń krwionośnych, zmętnienie, szaro-żółte lub ciemno-czerwone zabarwienie, wskazujące na niedostateczne wykrwawienie, posocznicę lub ropnicę. Dalej uważać należy na zrosty, ogniska ropne lub posokowate z powodu przedostania się obcych ciał z żołądka, ogniska gruźlicze, bąblowce oraz zgrubienia lub stwardnienia przewodów żółciowych, spowodowane zwykle przez motylicę. W każdem wypadku należy wykonać cięcia w kierunku pionowym przez główne przewody żółciowe, a także obok dodatkowego płatu wątroby aż do przewodów żółciowych, wreszcie przeciąć gruczoły chłonne wątroby, zwracając uwagę na ogniska gruźlicze;

6) przy badaniu śledziony należy zwracać uwagę na jej rozmiar, kształt i spoistość. Powiększenie śledziony, zaokrąglenie jej brzegów, ciemne zabarwienie i rozmiękczynie wskazują na wąglik, posocznicę, ropnicę i t. p. Powiększoną śledzionę należy w każdym wypadku naciąć. Dalej należy zwracać uwagę na ogniska ropne, gruźlicę i bąblowce. W razie stwierdzenia ognisk gruźliczych należy dokładnie ustalić, czy gruzełki gruźlicze znajdują się tylko na otoczce śledziony, czy też w samym miąższu;

7) przy badaniu błon zewnętrznych przewodu pokarmowego (surowiczych) należy zwracać uwagę na wybroczyny, zaczerwienienia i galaretowate nacieki, wskazujące na wąglik, posocznicę, ropnicę i t. p. jak również zwracać należy uwagę na gruzełki i złogi gruźlicze, zrosty oraz ogniska ropne lub posokowate między żołądkiem, jelitami i innemi narządami jamy brzusznej.

Przy badaniu błon wewnętrznych przewodu pokarmowego (śluzowych) należy zwracać uwagę na wybroczyny, zaczerwienienia, sfałdowania, owrzodzenia, naloty, galaretowate naciski, wskazujące na zapalenie i katary przewodu pokarmowego, na wąglik, posocznicę, ropnicę i t. p. Zgrubienie ścian 4-go żołądka i odbytnicy wzbudza podejrzenie o mięsaki.

Gruczoły krezkowe należy w każdym wypadku ponacinać, zwracajęc uwagę na ogniska gruźlicze, wybroczyny, zaczerwienienia i pasorzyty (pięciouściec);

8) macicę krowy należy w każdym wypadku przeciąć i dokładnie zbadać jej zawartość. Cuchnąca szaro-czerwona zawartość wskazuje na choroby po porodzie, połączone często z posocznicą lub ropnicą, a owrzodzenie błon śluzowych na gruźlicę;

9) przy badaniu sromu i pochwy należy zwracać uwagę na wysypkę i owrzodzenia, wzbudzające podejrzenie o otręt;

10) nerki należy wyłuszczyć z otaczającej je torebki tłuszczowej i otoczki, zwracajęc uwagę na powiększenie, szarawe zabarwienie, zmętnienie i wybroczyny, wzbudzające podejrzenie o posocznicę, ropnicę i t. p. Gruczoły chłonne nerek należy w każdym wypadku naciąć, w razie zaś stwierdzenia w nich zmian chorobowych przeciąć nerkę w kierunku od wielkiej krzywizny do miedniczki, badając na przekroju poszczególne warstwy nerek;

11) przy badaniu wymion należy w każdym wypadku przeciąć gruczoły chłonne, a wszystkie 4 ćwiartki wymienia dokładnie omacać, zwracając uwagę na stwardnienia, guzy, ogniska gruźlicze, ropne lub posokowate, powiększenie jednej lub więcej ćwiartek wymienia. Przekrwienia i wysięki wskazują na ostre zapalenie wymienia, mające często w następstwie posocznicę lub ropnicę;

12) przy badaniu całej sztuki (dwóch połów zwierzęcia) należy stwierdzić stan odżywienia i barwę mięsa, mając na względzie, że żółte zabarwienie tłuszczu może być stanem normalnym (zał. Nr. 3 pkt. 10), podczas, gdy żółte zabarwienie równi z tkanki łącznej, ścięgien, kości i chrząstek wskazuje na żółtaczkę. Znaczne przesycenie mięsa wilgocią jest oznaką wodnicy. Galaretowate nacieki wzbudzają podejrzenie o wąglik, szelestnicę lub zarazę dziczyzny i bydła rogatego przekrwienia zaś mogą wskazywać na złamanie kości lub urazy. Każde miejsce przekrwione należy naciąć. Dostępne dla oka mięśnie, a w szczególności mięśnie szyi, grzbietu, lędźwi i brzucha należy badać co do wągrów, kości zaś kręgów i mostka, a także ścięgna i stawy — pod względem ognisk gruźliczych, ropnych lub posokowatych.

U zwierząt, u których się twierdzi zmiany gruźlicze, należy ponacinać i zbadać dokładnie gruczoły chłonne szyji, klatki piersiowej, ledźwiowe, biodrowe, krzyżowe, sromowe (wymienia), kolanowe, fałdy kolanowej, barkowe i pachowe.

13. przy badaniu błony piersiowej, pokrywającej ściany klatki piersiowej i brzusznej, a także wszystkich narządów, znajdujących się w tych jamach, należy zwracać uwagę na gruźlicę, zrośnięcia, ropne przenikające od zewnątrz lub z żołądka rany, które często mogą powodować posocznicę lub ropnicę.

§ 4.

Przy badaniu koni (badanie koni nie należy do zakresu działania oglądaczy) lekarz weterynaryjny winien postępować w sposób i w kolejności jak przy badaniu bydła rogatego (§ 3) zwracając jednakże szczególną uwagę na nosaciznę, posocznicę i ropnicę.

Głowę należy przepiłować w kierunku podłużnym obok linji środkowej, wyjąć przegrodę nosową, zbadać szczegółowo pod względem nosacizny błony śluzowe jamy nosowej, krtani i tchawicy, jak również gruczoły podszczękowe, płuca, śledzionę, nerki i skórę

Szczególnę uwagę zwracać należy na zmiany, wskazujące na posocznicę lub ropnicę, zwłaszcza u koni, poddanych ubojowi z konieczności, oraz na zapalenie płuc, cuchnące rany kopyt, kości i stawów, jak również na złośliwe nowotwory (czarne mięsaki, zwłaszcza u siwków) i ropne ogniska w różnych narządach przy zołzach.

Zbędne jest wykonywanie u koni nacięć mięśni głowy co do wągrzycy i wątroby co do motylicy.

§ 5.

U cieląt bada się naprzód ośrodek, następnie inne narządy i części.

U cieląt poniżej sześciu tygodni jest zbędne badanie co do wągrów i motylicy, a także badanie nerek, o ile w toku badania nie zajdzie tego potrzeba.

Natomiast przy badaniu cieląt należy zwracać szczególną uwagę na:

1) zmiany pępowiny oraz stawów napiąstkowych i skokowych, które podlegają częstym schorzeniom, połączonym z posocznicą lub ropnicą;

2) zmiany w jelitach, wzbudzające podejrzenie o zapalenie jelit, biegunkę lub błonicę, połączoną zwykle z posocznicą lub ropnicą;

3) wybroczyny lub naloty na ostrzewnej i błonie piersiowej, wskazujące na posocznicę lub ropnicę;

4) nadmuchanie, na co wskazują pęcherzyki powietrzne w tkance łącznej między mięśniami, szeleszczące przy dotyku, zwłaszcza na pośladkach i w słabiźnie, jak również pęcherzyki powietrza w tkance międzyzrazikowej płuc;

5) niedojrzałość (niedostateczny rozwój).

§ 6.

U świń bada się głowę razem z mięsem. Nacinanie wątroby celem zbadania co do motylicy jest zbędne.

1) Po wyjęciu sadła należy przeprowadzić szczegółowe badanie widocznych mięśni co do wągrów i złogów wapiennych w szczególności mięśni brzusznych, lędźwiowych, karku, między żebrowych oraz mięśni przepony, krtani, serca, języka. Należy w każdym wypadku naciąc mięśnie karku, w razie zaś podejrzenia również wszystkie wyżej wymienione i inne mięśnie.

2) gruczoły chłonne gardła i szyi należy w każdym wypadku przeciąć, zwracając uwagę na ogniska gruźlicze i wąglikowe;

3) przy badaniu płuc, osierdzia, płucnej i otrzewnej należy zwracać szczegółową uwagę na wybroczyny, zrosty, szaro-czerwone niekiedy cuchnące zserowaciałe ogniska, wskazujące na zarazę lub na pomór świń;

4) zlepienia i zrosty narządów jamy brzusznej wyborczyny na otrzewnej i zewnętrznej błonie narządów jamy brzusznej, jak również owrzodzenia błoń śluzowych przewodu pokarmowego, zwłaszcza jelita grubego, wskazują na pomór świń;

5) gruczoły chłonne krezki należy w każdym wypadku ponacinać, zwracając uwagę na ogniska gruźlicze, jak również na obrzmienie i zaczerwienienie gruczołów chłonnych, wskazujące na różycę, pomór i inne ostre choroby przewodu pokarmowego;

6) nerki należy w każdym wypadku dokładnie zbadać, zwracając uwagę na ich powiększenie a także zmętnienie, wskazując na różycę, przedewszystkiem zaś należy zwracać szczególną uwagę na kropkowate, niekiedy tylko pojedyńcze i w bardzo nieznacznym stopniu występujące wybroczyny, które wskazują na pomór lub zarazę świń;

7) przy badaniu mięsa należy zwracać uwagę na strupy lub ranki na skórze, które nieraz wskazują na istnienie posokowatych ognisk pod skórą lub w mięsie, powstałych wskutek obrażeń mechanicznych. Wszystkie dla oka widoczne gruczoły chłonne w jamie piersiowej i brzusznej należy dokładnie zbadać i wrazie podejrzenia przeciąć, zwracając uwagę na ich powiększenie, zmętnienie i zaczerwienienie, wzbudzające podejrzenie o zarazę lub pomór świń. Przy badaniu skóry należy zwracać baczną uwagę na zaczerwienienie i kropkowate wybroczyny, wskazujące na różycę, względnie pomór i zarazę świń;

8) u knurów, wnętrów i późno wytrzebionych wieprzów należy uważać na zapach płciowy, u świń pochodzących z obszarów nadmorskich (karmionych rybami) na zapach rybny lub tranowy. W razie podejrzenia należy przeprowadzić próbę gotowania lub smażenia i w razie potrzeby powtórzyć ją w dniu następnym;

9) badanie co do włośni należy wykonać według przepisów załącznika Nr. 6.

§ 7.

Badanie owiec i kóz wykonywa się w zasadzie w sposób, wskazany przy badaniu bydła rogatego (§ 3), przytem:

1) zbędne jest szczegółowe badanie co do wągrów, wykrawanie języka, przecinanie serca, nacinanie gruczołów chłonnych głowy, gruczołów płuc, o ile w toku badania nie zajdzie potrzeba dokładniejszego rozpoznania;

2) szczególną uwagę należy zwracać na cewy Mieschera, pasorzyty w nosie, mózgu, płucach, wątrobie oraz na ogniska ropne, wodnicę, wychudzenie, żółtaczkę. Przepisanych przy badaniu bydła rogatego nacięć wątroby w żadnym wypadku nie wolno zaniechać;

3) u capów, rzadziej u baranów należy stwierdzić, czy mięso lub narządy nie posiadają zapachu płciowego o ile zaś to zachodzi, należy wykonać próbę gotowania lub smażenia, którą w razie potrzeby należy powtórzyć w dniu następnym.

§ 8.

Szczególnie dokładnego badania wymagają zwierzęta wszystkich gatunków, zabite wskutek nieszczęśliwego wypadku lub z obawy, że zwierzę przed przybyciem lekarza weterynaryjnego lub oglądacza mogłoby paść albo, że mięso zwierzęcia wskutek pogorszenia się jego stanu zdrowia mogłoby znacznie stracić na wartości, wreszcie takie zwierzęta, które zostały z nieznanych powodów zabite bez uprzedniego badania jak również zwierzęta na których już po śmierci naturalnej dokonano upozorowanego uboju.

W takich wypadkach należy przedewszystkiem stwierdzić, czy chodzi o ubój prawidłowy czy dorżnięcie w stanie przedśmiertnym (agonji), czy też upozorowany ubój już padłego zwierzęcia, oraz czy wnętrzności zostały wyjęte bezpośrednio po śmierci. Należy przytem mieć na uwadze, że przy uboju podczas agonji lub przy upozorowanym uboju naczynia krwionośne skóry, mięsa i narządów wewnętrznych są silnie wypełnione krwią i że u zwierząt poddanych upozorowanemu ubojowi brzegi zadanej rany ciętej lub kłutej nie są nasiąknięte krwią, co należy sprawdzić przez wykonanie świeżych poprzecznych nacięć brzegów rany. Zielonawe zabarwienie powłoki brzusznej lub zapach gnilny wskazują na to, że wnętrzności nie zostały wyjęte zaraz po śmierci zwierzęcia.

2.

Na mocy art. 44. Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści.

Ustawa

z dnia 12. lutego 1930 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23. grudnia 1927 r. w przedmiocie wydawania Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. z r. 1928 Nr. 3 poz. 18.)

Art. 1.

W art. 1. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23. grudnia 1927 r. (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 3, poz. 18) umieszcza się po punkcie 2 nowy punkt 3 w następującem brzmieniu:

„uchwały Sejmu, powzięte w myśl art. 44 ust. 7 Konstytucji, uchylające wyżej w punkcie 2 wymienione rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, a podpisane przez Marszałka Sejmu"

Art. 2.

Po art. 3. powyższego rozporządzenia wstawia się nowy w brzmieniu następującem:

„Uchwały sejmowe, wymienione w art. 1. p. 3, winny być ogłoszone w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej w ciągu dni trzech od chwili ich powzięcia".

Art. 3

Art. 4. ustęp 2. rozporządzenia zmienia się w ten sposób, że w miejsce słów: „czy akt podpada pod postanowienia art. 1. umieszcza się następujące słowa: „czy wymienione w art. 1 punkt 6 rozporządzenia mają być ogłoszone w Dzienniku Ustaw".

Art. 4.

Numerację punktów 3 do 9 art. 1 powyższego rozporządzenia przesuwa się o jeden.

Również przesuwa się o 1 numerację artykułów 4 do 10.

Art. 5.

Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 6.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia. O ile jednak chodzi o wymienione w art. 1 punkt. 3 uchwały Sejmu, ma ona zastosowanie także do tych uchwał sejmowych, które powzięte zostały jeszcze przed ogłoszeniem niniejszej ustawy.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *K. Bartel,*

Kierownik Ministerstwa Sprawiedliwości: *Dutkiewicz*

3.

Wydział Powiatowy
L. dz. Sm. 119/3.

Swiętochłowice, dnia 10. marca 1930 r.

Dot: zatwierdzenia ławnika.

Reskryptem z dnia 23. stycznia 1930 r. L. dz. Sm. 119/30 zatwierdziłem wybór Pana Andrzeja Korycior za z Kamienia, bezpłatnym zastępcą ławnika gminy Kamień.

Wymieniony został dnia 1. lutego b.r. zaprzysiężony i wprowadzony w urząd.

Starosta i Przewodniczący
Wydziału Powiatowego

w z.

( ) Korol.

Zarządzenie policyjne

w sprawie tępienia szczurów.

Z powodu rozszerzania się w okręgu W. Piekary plagi szczurów, które są roznosicielami chorób zakaźnych, zarządzam na cały teren okr. W. Piekary na mocy § 20 ustawy z dnia 30. czerw-

ca 1900 r. o zwalczaniu chorób zakaźnych ogolne tępienie szczurów

w dniu 3. kwietnia br.

Wyłożenie trucizny winno nastąpić przy ścisłem zachowaniu środków ostróżności.

Właściciele lub zarządcy domów, kopalń i fabryk, którzy się do powyższego zarządzenia nie zastosują zostaną w myśl § 46 ust. 2 wyżej cytowanej ustawy ukarani grzywną do wysokości 30,— zł lub 3 dni aresztu.

Szarlej, dnia 8. marca 1930 r.

Naczelnik Urzędu Okręgowego
( ) Wikarek.

5.

Obwieszczenie

dot. ustalenia stawki podatkowej do państwowego podatku gruntowego w gminie Wielkie Hajduki na rok rachunkowy 1930/31.

Na mocy uchwały rady gminnej z dnia 14. lutego 1930 r. przyjętej do wiadomości przez Wydział Powiatowy w Swiętochłowicach w dniu 25. lutego 1930 r. L. dz. Sm. 418 będzie na rok rachunkowy 1930/31 pobierany komunalny podatek gruntowy w wysokości 100% w formie dodatku do państwowego podatku gruntowego.

Wielkie Hajduki, dnia 3. marca 1930 r.

Naczelnik gminy
(—) Grzesik.

6.

Obwieszczenie

Dotycz. ustalenia stawek podatkowych do samoistnego podatku budynkowego i podatku od placów budowlanych na rok rachunkowy 1930/31.

Na mocy uchwały rady gminnej z dnia 14. lutego 1930 r. zatwierdzonej przez Wydział Powiatowy w Swiętochłowicach w dniu 1. marca 1930 r. L. dz. Sm. 419 będzie na rok 1930/31 pobierano 5‰ od wartości budynków jako samoistny podatek budynkowy i 5‰ od wartości placów budowlanych jako samoistny podatek od placów budowlanych i gruntów.

Wielkie Hajduki, dnia 8. marca 1930 r.

Naczelnik gminy
(—) Grzesik.

7.

Uchwała

rady gminnej w Szarleju z dnia 5. lutego 1930 r.

Tytułem podatku budynkowego uchwala Rada gminna pobierać w roku 1930/31 5 od tysiąca od pospolitej wartości budynków.

p. p. p.
(—) Szreter, Kołodziej, Krzynciesa, Kałdonek, Nosek, Franielczyk, Helisz,
(—) Góra (—) Dittmann.

Uchwała.

Uchwałę rady gminnej w Szarleju dot. stawki samoistnego podatku budynkowego na rok 1930/31 zatwierdza się na podstawie art. 1, 4 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 (Dz. Ust. Śl. Nr. 17 poz. 30)

Świętochłowice, dnia 1. III. 1930.

( ) Szalinski Sobel Tkocz Szymonek Sieja

Za zgodność:

Świętochłowice, dnia 4. III. 1930 r.

Przewodniczący
Wydziału Powiatowego
z p.
(—) Dr. Flach.

Za zgodność odpisu:
Szarlej, dnia 8 marca 1930 r.
Naczelnik gminy
(—) Góra.

8.

Uchwała

rady gminnej w Szarleju z dnia 5. lutego 1930 r.

Rada gminna uchwala nie pobierać na rok 1929 specjalnej dopłaty.

p. p. p.
( ) Szreter, Kołodziej, Krzynciesa, Kałdonek, Nosek, Franielczyk, Helisz,
( ) Góra ( ) Dittmann.

Uchwała

Uchwałę rady gminnej w Szarleju dot. niepobierania na rok 1929 dopłaty specjalnej zatwierdza się na podstawie art. 1. 23 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunal-

nych w Województwie Śląskiem w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. VII. 1926 (Dz. Ust. Śl. Nr. 17 poz. 30).

Świętochłowice, dnia 1. marca 1930 r

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szalinski Sobel Tkocz Szymonek Sieja.

Za zgodność:

Swiętochłowice, dnia 4. III. 1930 r.

Przewodniczący
Wydziału Powiatowego
z p.
(—) Dr. Flach.

Za zgodność odpisu:
Szarlej, dnia 8. marca 1930 r.
Naczelnik gminy
(—) Góra.

KOMUNIKATY

9.

Powiatowa Komisja do badania cen w Swiętochłowicach na posiedzeniu z dnia 12. III. 1930 r. ustaliła następujące ceny orjentacyjne w detalu:

I. Mąka i pieczywo:

bułki 97 gramów 10 groszy

pozostałe pozycje oraz:

II. Mięso i wyroby mięsne:

III. Towary kolonjalne i nabiał:

porównaj cennik z dnia 5. marca 1930 r. Gazeta Powiatowa Nr. 10 pozycja 12.

Orzecznictwo w sprawach dyscyplinarnych.

Najwyższy Trybunał Administracyjny wydał 10. I. 1930 r. L. Rej. 3595/28 wyrok, mający duże znaczenie dla obowiązków urzędników.

Najwyższy Trybunał Administracyjny w sprawie dyscyplinarnej N. N. N.............. urzędników gminy X .... oddalił odwołanie od wyroku Wydz. Pow. w Swiętochłowicach i utrzymał w mocy wymierzoną karę.

Najwyższy Trybunał Administracyjny kierował się następującemi powodami:

W motywach do zaczepionych wyroków Sąd Dyscyplinarny I. instancji stwierdził, opierając się na wezwaniach zaprzysiężonych świadków.............. że obwinieni.............. nie brali udziału w uroczystościach narodowych. a natomiast brali udział w imprezach związków niemieckich oraz, że zachowali się biernie wobec wszystkiego co polskie, i na tej podstawie przyjął, że wymienieni przez swe zachowanie poza służbą działali wbrew złożonej przysiędze służbowej a nie popierając dążności Rządu Polskiego i polityki narodowościowej, wywołali niezadowolenie i oburzenie wśród obywateli.

Sąd I. instancji przyjął wobec tego, że obwinieni okazali się niegodnymi zaufania, którego wymaga ich urząd, co stanowi przekroczenie z § 2 ust. 2 ustawy dyscyplinarnej.

Z przedłożonych Najwyższemu Trybunałowi Administracyjnemu akt sprawy wynika, że ogólne zachowanie się obwinionych tak w urzędzie jak i poza urzędem nie mogło u władz nadzorczych wzbudzać zaufania, wymaganego od nich jako pośrednich urzędników Państwa Polskiego w myśl § 2 ust. 2 ustawy dyscyplinarnej.

W tym względzie bowiem obowiązek urzędnika wobec Państwa nie ogranicza się jedynie do przestrzegania zasad etyki i przyzwoitości w życiu służbowem i prywatnem, lecz zależnie od okoliczności i warunków służby na mniej lub więcej eksponowanem stanowisku, wymaga od nich nadto odpowiedniego ustosunkowania się do zasadniczych celów ogólno-państwowych w myśl złożonej przysięgi na wierność Rzeczypospolitej. Czyny zatem lub zaniedbania mogące wywołać na zewnątrz słuszne mniemanie, że urzędnik nie solidaryzuje się z przewodnią ideą Państwa; któremu winien wierną służbę, muszą czynić go niegodnym zaufania, którego wymaga jego urząd.

Najwyższy Trybunał Administracyjny nabrał przekonania, że okoliczności ustalone w wyrokach Sądu dyscyplinarnego I. instancji, dostatecznie uzasadniają utratę zaufania, o którym wyżej mowa i wobec tego oddalił odwołanie obwinionych.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
(—) Szaliński

OGŁOSZENIA

Inż. Hk. Kowarzyk i Inż. Wł. Braun

Łomy bazaltu Niedźwiedzia-Góra / w Tenczynku, st. Krzeszowice

Biuro: Kraków-Dębniki, willa „Sylwan"

Poleca

wszelkiego rodzaju materjały drogowe i do wyrobów betonowych, jak szutry, grysy i grysiki kalibrowane i do dróg bitumicznych (grysiki szlachetne)

B. Olowson

Przedsiębiorstwo Budowlane

w Pszczynie, Aleja Kościuszki 10

Telefon 282

Właśc. kamieniołomu „Czantorja" w Ustroniu W. Śl

Biuro sprzedaży w Pszczynie telef. 282.

Przedsiębiorstwo wykonuje wszelkie roboty w zakres budowy wchodzące, specjalność budowa dróg — produkcja kamieniołomu obejmuje kostkę brukową wszelkich rozmiarów, krawężniki, podkład, tłuczeń, grysik i t p.

Tow. Eksploatacji Kamieniołomów

Spółka Akcyjna

Kraków

Telefon Nr 3440. Skrót telegr. „Bazalt"

Rachunek bieżący:
Pocztowa Kasa Oszczędności Nr. 107 700

Łomy bazaltowe w Berestowcu na Wołyniu

Wszelkiego rodzaju materjały drogowe jakoteż drobny tłuczeń do betonów

Druk K. Leksan, Świętochłowice